

[Erhard Jakobsen]

ganske rolig: Centrum-Demokraternes tanker er i lige grad hos alle, der har en bolig og har brug for at have sådan en bolig.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Hr. Erhard Jakobsen spurgte, om der var nogen, der kunne finde på at kalde andelsbevægelsen for socialistisk, og så ud, som om det var et spørgsmål, der kun kunne besvares med nej. Men det kan jeg godt finde på; jeg gør det endda tit.

Engang blev Christen Kold spurgt: Hvad er det egentlig, I vil? Nu snakkede han jo ikke udenlandsk, så han sagde det på dansk. Han sagde: Vi vil vende op og ned på Danmark. Det betyder på udenlandsk det samme som revolution.

Så gik man nærmere ind i det, og så fik man undersøgt, hvad det betyder. Det betyder, at vi tager magt, indflydelse og ansvar fra de få og giver det til de mennesker, der bærer vores samfund, og det vil sige til folket. Det var derfor, at det parti, som blev dannet på baggrund af det, hed Venstre.

Der var nemlig engang, hvor Venstre var venstreorienteret. Så er der sket så meget i vores verden siden hen, og vi har forskellige ord at bruge om disse ting, og man kan synes, at det måske er lidt uheldigt, at vi nu slås med et mærkeligt udenlandsk ord som socialisme i stedet for at sige venstre, men det er jo bl.a. på grund af, at Venstre har gjort sig til et privilegieparti stik imod Christen Kolds og de gamle andelsbevægelsesfolks intentioner.

Jeg siger ikke det her, fordi jeg tror, at man kan få en gribende samtale med hr. Erhard Jakobsen om de folkelige vækkelser i forrige århundrede, men jeg siger det lidt af hensyn til den folkelige samtale i dette land, hvor de territorier, der ustandselig bliver tegnet op, er ødelæggende, og hvor vi bl.a. nu i hele diskussionen om Østeuropa oplever – hvilket adskillige indlæg i dag har vist – at man ikke kan komme til at snakke om andre alternativer end enten den form for liberalisme, som Venstre nu tegner, og hvor grådigheden bliver det, der styrer, og hvor det at tjene penge bliver det eneste, det kommer an på, og så en afsindigt åndssvag planlægningsøkonomi.

Tanken i Venstre, dengang Venstre var venstreorienteret, og også i den socialisme, Sociali-

stisk Folkeparti tegner, var faktisk, at vi skal have en økonomi, som sørger for, at vores liv bliver fyldt af andet end penge.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg forstår ikke helt fru Margrete Aukens indlæg, for jeg har selv haft en smule omgang med de ting, og jeg har selv i nogen grad – ikke på den dramatiske facon som Østtysklands og de andre befolkninger – gennemgået den samme udvikling og det samme besvær.

Når man i årevis har levet og åndet for de socialistiske ideer, hvordan frigør man sig så for dem? Det er noget, man kan lide at gøre, men man gør det altså. Derfor forstår jeg meget af det, der rører sig.

Det er i den forbindelse, jeg siger, fru Margrete Auken, at det, der er så vigtigt for mig at få frem, er, at begrebet »borgerlig« – som jeg tillader mig at være repræsentant for – vil jeg altså ikke have forvekslet med noget med, at symbolerne er tegnebogen og skattebilletten, for der er altså andre borgerlige idealer end tegnebog og skattebillet. Det er så vigtigt at fremhæve det.

Jeg vil tro, at en stor del af den borgerlige skare er folk, for hvem et kristent grundsyn spiller en betydelig rolle. Og så kan de altså få et vældigt vrøvl med Bjergprædikenen og meget andet, hvis de sætter tegnebogen og skattebilletten op som de øverste symboler på det, de står for. Så er der – det var det, jeg gerne ville have frem i dag – den omstændighed, at man også som jeg, har forkastet det, Karl Marx har stået for, og som andre tog op efter ham, fordi man sagde: Du godeste, det var i 1860, 1870 – det kan da ikke medføre, at man så i stedet for gør knæfald for noget, der er skrevet i 1770'erne. Det kan da aldrig være meningen med at nå frem til en ny erkendelse, som er den: Vi har stor glæde af disse gamle ideologer og deres ideologier, men vi har faktisk ikke brug for det i praksis til noget som helst. Det var det, jeg ville have sagt, hvis der havde været mere taletid, og den gav De mig nu, fru Margrete Auken. Det takker jeg for.

(Kort bemærkning).

Ivar Hansen (V):